

בס"ד יד' כסלו ה'תשע"ב
הדלקת נרות - 16:17
צאת השבת - 17:08
רבנו תם - 17:39
לפי הלוח המדויק של "אור החיים"

שנה שלוש עשרה - עלון מס' 600
@ ניתן להקדיש את הסעודה הרביעית והשיעור בליווי של מורנו מאור התורה הרה"ג **עובדיה יוסף שליט"א**, לרפואה, ברכה, פרנסה, זיווג, הצלחה, זש"ק, ולהבדיל לעילוי נשמת יקירכם. טל' המערכת: **054-9151601, 08-9437333**

אברהם יגל

לע"נ בבאי מוסאי בן אברהם ז"ל לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל.

מפטידין: "חזון עובדיה" (עובדיה א')

פרשת וישלח

מצווה להדליק מן המובחר, ע"י שמן זית טהור. יש לקנות השמן והפתילות ולא להמתין לרגע האחרון.

מעייני הפרשה:

- ← יעקב מתכוון בשלושה אופנים לקראת הפגישה עם עשו אחיו. (מלחמה, תפילה, דורון).
- ← המאבק בין יעקב למלאך.
- ← יעקב נפגש עם עשו ונפרד ממנו לשלום.
- ← עשו שב לאדום ויעקב הגיע לשכם.
- ← המעשה עם דינה בת יעקב בשכם.
- ← קורות יעקב עד בואו לבית אביו בחברון.
- ← מות רחל ומותו וקבורתו של יצחק
- ← ידיעות על צאצאי עשו, נשיאי אדום.

"וייה כי שור והמור... למצוא-חן בעיניך" (ל"ב ה')
למה ימצא חן בעיניו אם יודיעהו שיש לו שור וחמור? אלא, דרכם של עמי הארץ שהם מאשימים תלמידי חכמים בעצלות וברצון לחיות חיים קלים. לכן הודיעהו שלא ישב בטל בחרון, אלא עבד ורכש לו בעמל כפיו רכוש רב.

"למי-אתה... ולמי אלה לפניך" (ל"ב י"ז)
חז"ל אמרו (בכורות ג'): שאסור למכור עבדו לעכו"ם, מפני שמפקיעו ממצוות. לכן התחכם יעקב ואמר לעבדיו שאם ישאל עשו למי אתה? כלומר, למי אתה מביא את המתנה שלך? ומי אלה לפניך? ולמי שייכת המתנה? "ואמרת ליעקב" - **אני בעצמי שייך ליעקב** ורק מנחה שלוחה לאדוני לעשו - **המתנה לבדה שייכת לך**. (חפץ חיים - פניני תורה)

"ויאמר למה זה השאל לשימי" (ל"ב כ"ט)
לאחר שניצח יעקב את שרו של עשו, ניתן לו השם **ישראל** במקום **יעקב**. כי כאשר נוסף למניין יעקב (182) את מניין שטן (359) מתקבל המניין של ישראל (541). לפיכך אמר המלאך הוא השטן: למה זה תשאל לשימי - הלוא מתוך זה שניתן לך עתה השם ישראל, יכול אתה לדעת מהו שמי, ולשם מה אתה שואל? (רמתיים צופים)

"עם לבן גרתי ואחר עד עתה" (ל"ב ה')
עם לבן גרתי - ותרי"ג מצוות שמרתי. (רש"י)
כיצד היה יכול יעקב לקיים את כל המצוות, והלוא היה בחוץ לארץ ויש הרבה מן המצוות שאי אפשר לקיימן אלא בארץ ישראל? תירץ החתם סופר: לכן פירש רש"י - **"שמרתי"**. כלומר, לא קיים יעקב את המצוות בפועל, אבל שמר זכרון של המצוות התלויות בארץ בליבו וחיכה להזדמנות שיוכל לקיימן כראוי.

"ואתה אמרת היטב איטיב למך"
מקשים המפרשים דלא מצינו בשום מקום שה' אמר לו מילים אלו? (אש דת). ומביא הילקוט גרשוני בשם צדיק אחד לבאר את מה שרשום בספרים הקדושים: מה שנברא בבריאת העולם ביום הראשון בזכות אבינו אברהם ומה שביום השני בזכות יצחק ומה שביום השלישי בזכות יעקב. הנה ביום השלישי כתוב פעמיים **כי טוב**. וזה הכוונה **'היטיב איטיב עמך'** ודויק.

"קטנתי מכל החסדים" (ל"ב י"ז)
הגאון מוילנא היה אומר: שמינית שבשמינית (של גאוה) זהו הפסוק השמיני בפרשה השמינית שבתורה, פרשת וישלח שהוא: **"קטנתי מכל החסדים"**. מכאן ילמד תלמיד חכם שאף על פי שנתעלה לגדולה, ועשיר הוא כיעקב אבינו, צריך הוא להחזיק במידת הענוה, ולזכור כי כל עושרו בא לו מידי הקב"ה, ועל ידי כך יזכה להגיע למדרגת: **"קטנתי מכל החסדים"**.

"אלה בני אצרך בלהן וזעון ויעקב" (ל"ו כ"ז)
יש לפרש על פי מה שכתבו במסכת אבות (פרק ב'): **"מרבח נכסים מרבח דאגה"**. זהו שאמר: **"יובני אצרך"**, שאוצר ממון הרבה, הבנים והתולדות מהממון שמרבח הוא: בלהן, זעון, ועקו, שהם לשון בהלה זוועה וצרה כתרגומו. ומורה לנו הכתוב בזה, **לעזוב חמדת הממון** ולא ירבה לו כסף וזהב.

"והנח דינה בת לאה אשר ילדה ליעקב לראות בבנות הארץ"
(אלף המגן) ותצא דינה אמרו המקובלים היתה לגלול של אשת תרח אם אברהם, שבה עליה בנידתה. **דינה** היא גם אותיות **נידה**. וניתקנה על ידי ביאת שכם. ששאב ממנה הזוהמה ואפשר דזהו שנאמר: **"אשר ילדה ליעקב"** שדינה נולדה ליעקב מגלגול שעבר. (ב. בר דין הי"ו)

"העילוי נא"
נא' מרמו על ארבע הגלויות: בבל, מדי= נבוכדנצר, אחשוורוש. וגלות יון נרמזה גם במילה נא', ניקנור ואנטיוכוס. וגלות אדום נרמזה במילת נא' נירון ואספסינוס. (ילקוט ראובני).

פינת הניבים והפתגמים
אדם מועד לעולם = פל אדם, מז'הירים אותו,
(הוא אחראי לכל מעשיו).
דוגמה: עברין התנועה טען במשפטו, כי פשוט לא ציט לתמרור "עצור", אולם השופט דחה את דבריו ואמר: **"אדם מועד לעולם"**.
מקור: אדם מועד לעולם - בין פשוט בין במזיד, בין באנס בין פרוצון [סנהדרין, עב]. (ניבונכו)

העלון טעון גניזה **הסירו מכשול מדרך עמי!** אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה. במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן.

מיציה אבות סימן לבנים :

עימות יעקב ועשיו; דורון, תפלה, מלחמה. חובת ההשתדלות הטבעית.

ב - מקדימים הכנות למלחמה לתפילה.

ג - עון יעקב בהתקרבות יתרה לעשיו.

ד - נכסי חוץ לארץ אין בהם ברכה.

ה - לא להלחם באויב עד כלותו.

ו - חובה להקדים תפילה לכל השתדלות.

הרמב"ן מלמד אותנו: "כל מה שאירע לאבות, סימן לבנים" (בראשית יב/ו; יד/א; לב/ד)

ולכן רבנו הקדוש היה מעיין בפרשתנו לפני כל התעסקות ומשא ומתן שלו עם אנטונינוס (ב"ר עה) מסופר כי פעם אחת הוא לא עיין בפרשתנו וניזוק בעניינו עם הרומאים (ב"ר עה, טו).

על 2 דברים מסופר בפרשתנו שנקברו תחת עצים :

א. יעקב הטמין עבודה זרה וזמים של שכם תחת עץ האלה.

ב. דבורה מינקת רבקה נקברה תחת עץ האלון.

בשם **ישראל** רמוזים כל האבות והאמהות :

→ יצחק, יעקב = ש = שרה = ר = רבקה, רחל.

א = אברהם = ל = לאה.

"בניך בשחילי זתים" - חינוך

איך מסייעים למתבגר שאינו מהמקובלים בכיתתו או בשכבה שלו?

נושא "המקובלים" בכיתה הוא מהמלחיצים והמעסיקים את המתבגרים ולפני הכל, אם התוודה הילד על שאינו "מקובל", על ההורה לתת לו תמיכה ואהבה ולא להפגין תחושת כישלון בכך שאינו "מקובל".

משפט מפתח: "בשבילנו אתה הכי טוב ומיוחד והם אלה שמנספסים אותך, ולא אתה אותם".

כדאי להבהיר לילד שהוא מיוחד ושהמיוחדות שאתם ההורים והמשפחה כל כך אוהבים בו, אולי גורמת שלא לקבלו לשורותיהם. הרי המקובלים צריכים להיראות, להתלבש ולהציג עצמם כמו כל המקובלים, הם אמורים ליהנות מאותה מוסיקה ומאותם תכנים ילדותיים ונמוכים. הוכח שוב ושוב שדווקא ה"לא מקובלים" נוטים להפוך להצלחות בהמשך חייהם, בניגוד לאלה שהיו עסוקים בלהיות שייכים למקובלים. החוזק הפנימי (בניגוד לזה שתלוי באחרים), טיפוח העניין (כתוצאה מהזמן הפנוי והיכולת להתרכז בדברים החשובים באמת) והדילוג עם עצמם, מביא את ה"לא מקובלים" למקומות הטובים באמת.

ברכה והצלחה ופרנסה טובה

ליקוטיאל ויפה זסימי הי"ו

שתרמו לסעודה הריעית בלויין. זכות השיעור בלויין של מרן

הרה"ג **עובדיה יוסף** שליט"א לרפואתם והצלחת ילדיהם ונכדיהם, שיזכו לפרנסה טובה, אושר, נחת ושלווה ויתגשמו כל משאלות ליבם לטובה וירוו נחת מכל יוצאי חלציהם.

רפואה שלימה

למיכל

בת מינה מנב"ת הקב"ה ישלח לה מזור ומרפא **ולידה קלה**. הציבור מתבקש לקרוא פרק ל' בתהילים לרפואתה ולהצלחתה.

שיעור התורה הגדול בתבל

ארגון **"אברהם יגל"** משדר בלויין **בכל מוצאי שבת** את שיעורו של מרן

הרה"ג **עובדיה יוסף** שליט"א בבית הכנסת **"אוהל מועד"**

בשעה **20:30**

השיעור יוקרן על גבי **מסך ענק** בע"ה תתקיים **סעודה רביעית**, בחסות **"מאפיית בית הלחם"** ו"מאפיית דורון"

רפואה שלימה

לעינת עופרי

בת שלומית הקב"ה ישלח לה מזור ומרפא **ולידה קלה** ותזכה לשנים רבות טובות ונעימות עם בעלה עידן הי"ו

"קול שון וקול אהה, קול חתן וקול לבנה"

מזל טוב ואיחולים לבביים ללידינו **אליהו מוסאי** ורעייתו הי"ו

אברהם כזום ורעייתו הי"ו לנישואי **אביאל** עם **רוזת** מנב"ת

יה"ר שיקימו בית נאמן וכשר בישראל ויעלה הקשר יפה לבנין עדי עד ויזכו להמשיך את מסורת הבית המפואר. **"ענני הגפן בענני הגפן דבר נאה ומתקבל"**

רפואה שלימה

לזעם יהב

בן מלכה הי"ו הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרמ"ח אבריו וש"ס"ה גידיו. שיחזור לאיתנו ויזכה לשנים רבות וטובות.

פרצו לי ואל תפחדו מאלו

ליקיר ובה-הן ישראל להולדת **הבן מנב"ת** יה"ר שתגדל כאימותנו הקדושות שרה רבקה רחל

ולאה, תזכו לחופתה שתצליח בכל דרכיה ומעשיה וברכה והצלחה ונחת **ליעקב ואסתר נעים** הי"ו **ולאמנון וציפי ישראל** הי"ו

"קול שון וקול אהה, קול חתן וקול לבנה"

מזל טוב ואיחולים לבביים ללידינו **מרדכי ודינה אלקיזר** הי"ו

אלכס ומימי בן-ציון הי"ו לנישואי **ובל** עם **אורטל** מנב"ת

יה"ר שיקימו בית נאמן וכשר בישראל ויעלה הקשר יפה לבנין עדי עד ויזכו להמשיך את מסורת הבית המפואר. **"ענני הגפן בענני הגפן דבר נאה ומתקבל"**

בריאות והחלמה איתנה :

רחמים יצחק-פור בן מרים הי"ו משה מוסאי בן זליכה הי"ו

ציון נאמן בן מרים הי"ו משה נאמן בן מרים הי"ו

מרדכי יעקובי בן ציפורה הי"ו **אברהם נאמן** בן מרים הי"ו

ישראל פרגי רפאל בן מרים הי"ו **שרה מיארה** בת חנה מנב"ת

נזימה אלדד בת מרים מנב"ת **לכל חולי ופצועי צה"ל ועם ישראל**.

לע"י הצדקת והצנועה

יפה בנאי

בת **אלעזר וטאוס** ז"ל ביום שבת יד' כסלו פקידת שנתה.

יה"ר שתמליץ טוב בעד בעלה **יצחק בנאי**

שיזכה לרפואה שלימה ובעד ילידה ומשפחתה ולזיווג הגון לבנה

שמעון בן יפה הי"ו

מלך אלו ואיחולים לציפיים

ליאיר וזהבית כהן הי"ו להולדת **הבן ניי**

יה"ר שיעלה במעלות התורה והיראה ויצליח בכל דרכיו ומעשיו, שיתברך בכל מילי

דמיטב ברוחניות ובגשמיות. וברכה והצלחה, נחת ושלווה

ליצחק ורינה יעקובי הי"ו **ולמרדכי ומרים כהן** הי"ו

שירוו נחת מכל יוצאי חלציהם.

רפואה שלימה וברכה

למיריה שיער

בת **שולמית** מנב"ת הקב"ה ישלח מזור ומרפא

לרנ"ב אבריה וש"ס"ה גידיה. שתחזור לאיתנה הראשון

וברכה והצלחה ללידינו הנכבד **יוסף שיער** הי"ו

מזכה הרבים, רודף צדקה וחסד ראש וראשון **לכל דבר שבקדושה**.

שבת שלום ומבורך

לניחוי נשמת :

רחל מטודי בת מרסל ז"ל שמחה בר-דיין בת עיזיה ז"ל

רבקה יעקובי בת פרי ז"ל עטייה בן חנה חגי'אג' ז"ל

חנה (נור) נאמן בת חנוס ואהרון ז"ל דיאמנטה חגי'אג' בת רגילה ז"ל

שרה נאמן בת מזל ז"ל

שמואל דוידי בן שרה ויוסף ז"ל שמואל מוסאי בן רבקה ודניאל ז"ל

אליהו רחמני בן מסעודה ז"ל ניסים נסימי בן ביבי ז"ל

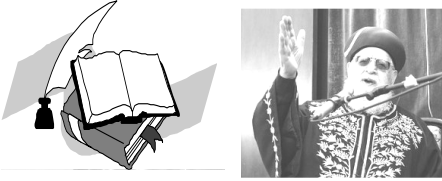
שלום נביא בן טוטי ז"ל יעקב אטיאס בן סעדה ז"ל

מתי (מעטוק) כלפון ז"ל בן יפה שתחיה

לע"נ **מרדכי לארי** ז"ל בן שלמה ושרה הי"ו נלב"ע י"ד טבת תשנ"א ת.נ.צ.ב.ה.

לע"נ **בבאי מוסאי** בן אברהם וזליכה ז"ל נלב"ע ערב שבת קודש פרשת יתרו כ' שבט תשנ"ו ת.נ.צ.ב.ה.

"אל תקרי הליכות אלא הלכות"

שאלה: נער שמניח תפילין ימים מספר לפני מלאת לו שלש עשרה שנה, והולך עם הוריו לבית הכנסת בטקס חגיגי, בשבת, בקול רנה ותודה, האם מותר לו לעלות ולקרות בתורה?
תשובה: במסכת מגילה (דף כג ע"א) שנינו בברייתא: הכל עולין למנין שבעה, ואפילו אשה, ואפילו קטן. ולכאורה יש לדייק מלשון הברייתא שדוקא בשבת שיש שבעה עולים לספר תורה, ראוי קטן להצטרף למנין שבעה, אבל בשני וחמישי שיש רק שלושה עולים לספר תורה, אין הקטן ראוי להצטרף למנין שלושה, כל עוד לא מלאו לו שלש עשרה שנה ויום אחד. וכן הוא באמת דעת הרוקח (סימן שלד). אולם הרמב"ם בחיבורו יד החזקה (פרק י"ב מהלכות תפלה הלכה ט"ז) כתב: בשבת בשחרית קוראים שבעה, ביום הכפורים ששה, בימים טובים חמשה, בראשי חודשים ארבעה, בשני ובחמישי ובחנוכה ובפורים שלשה. אשה לא תקרא בצבור מפני כבוד הצבור, קטן היודע לקרות ויודע למי מברכים עולה ממנין הקוראים. ומבואר מלשון שקטן עולה בין למנין שבעה בין למנין שלשה, וכן דייק מהלשון הני"ל הגאון מהריק"ש בהגהותיו ערך לחם אורח חיים (סימן קלה סעיף יג). ואף על פי שהרמב"ם בפירוש המשנה (מגילה כד ע"א) כתב בשם אחד מן הגאונים האחרונים, שמה ששנינו (שם) קטן קורא בתורה, זהו לאחר שעלה השלישי ממנין העולים, ומשמע שקטן אינו יכול לעלות שלישי. אולם נראה שהרמב"ם בחיבורו יד החזקה לא סמך על זה להלכה, ולכן סתם שקטן עולה למנין וכן עיקר להלכה ולמעשה.

**"מכל מלמד" השכלתו..."
 מי היה המלאך שנלחם עם יעקב?
 וכי לא ידע המלאך ששמו יעקב?**

יש במדרשים (מדרש אבכיר ופדר"א) מספר השערות לגבי המלאך שנלחם עם יעקב באותו לילה. יש שאומרים שזה היה המלאך מיכאל ומכיוון שפצע אותו, מינה הקב"ה את המלאך מיכאל לשמור את יעקב וזרעו עד עולם. אך הדעה הרווחת יותר, היא שהמלאך היה שָׁרוּ של עשו שיש שאומרים שהוא השטן, המנסה בכל כוחו למנוע את האדם מללמוד תורה ולעשות מצוות. והנה יש רמז בפסוק: "וַיִּשְׁאַל יַעֲקֹב, וַיֹּאמֶר הַגִּידָה-נָא שְׁמֶךָ, וַיֹּאמֶר, לְמָה זֶה תִּשְׁאַל לְשֵׁמִי". אומר המלאך ליעקב, אתה בעצם יודע מי אני. עשה חשבון פשוט: "לא יַעֲקֹב וַיֹּאמֶר עוֹד שְׁמֶךָ--כִּי, אִם-יִשְׁרָאֵל" קח את שמך החדש "ישראל" = 541. תחסיר ממנו את שמך הישן "יעקב" = 182. ותקבל 359 = שטן, זה שמך המלאך יודע ששמו יעקב, אך בא לאמר כך: "מה-שְׁמֶךָ?" כשעשו מקנטרך (מרגיזך), כיצד הוא קורא לך? יעקב. למה? כי עשו תמיד זוכר: "הֲכִי קָרָא שְׁמוֹ יַעֲקֹב, וַיַּעֲקֹבֵנִי זֶה פְעָמִים--אֶת-בְּכֹרְתִי לָקַח, וְהִנֵּה עֵתָה לָקַח בְּרַכְתִּי". אבל, אומר המלאך, אפילו עשו עכשיו יודה בפיו לאמר: "לא יַעֲקֹב וַיֹּאמֶר עוֹד שְׁמֶךָ-- לא מלשון מעקב, כִּי, אִם-יִשְׁרָאֵל: כִּי-שְׁרִיתָ עִם-אֱלֹקִים וְעַם-אֲנָשִׁים, וְתוֹכַלְתָּ אֹתָה עֲכָשִׁי שר ומממדך גדול משל עשיו, ואני - המלאך - מודה על כך. לכן גם עשיו בעל כורחו יודה על זה.

לסיכום: מותר להעלות קטן (דהיינו שהגיע לחינוך מבן שש שנים ומעלה שיוודע למי מברכים ויודע לקרוא ביחד עם השליח ציבור) ויכול גם כן הקטן לקרוא את עלייתו.
קטן מצטרף לשבעה עולים בשבתות ובימים טובים. ולכתחילה לא יקרא את כל הפרשה כולה אלא את עלייתו בלבד. אבל אם אין מי שיוודע לקרוא עם טעמים וכדומה או שהוא חתן בר מצווה לפני מלאות לו י"ג שנים שהוריו ואורחיו עמו ואין מנהג ברור שלא יקרא את כל הפרשה, יכול לקרוא את כל הפרשה.

שאלה: מה הטעם, אשה לא ראויה לקרוא בתורה וקטן ראוי לקרוא בתורה?
תשובה: אשה אינה ראויה לקרוא בתורה משום כבוד הציבור דהיינו שפגיעה הוא בציבור שאשה יודעת לקרוא ואין אדם בכל הציבור שיוודע לקרוא. אבל קטן לא הוי פגיעה בציבור משום שמדין חינוך יש לחנכו לקרוא בתורה.

שאלה: האם בשני וחמישי גם כן יכול הקטן להצטרף לשלושה עולים והאם יכול לקרוא בתורה?
תשובה: נחלקו בדין זה הפוסקים הסוברים שיכול הקטן לעלות לתורה בשני וחמישי, הם הרמב"ם, האור זרוע, מרדכי, מאירי, הרשב"ץ, מרן הבית יוסף ועוד. הסוברים שאינו יכול לעלות: הרוקח, הערוך, הרמב"ם בפירוש המשניות, כנסת הגדולה, נהר מצרים, פתח הדביר ועוד. ויש סוברים שרק לעליית שביעי רשאי הקטן לעלות, האר"י ז"ל החיד"א ועוד. ויש סוברים רק לעליית מפטיר, המגן אברהם, אליה רבה, הגר"ז ועוד. (וראה עוד בהרחבה דינים אלו בשו"ת יחווה דעת ח"יב (סימן טו) ח"ד (סימן כג) וח"ה (סימן כה). ובילקוט יוסף דיני חינוך קטן (עמוד קיב והלאה).
לסיכום: לכתחילה אין להעלות קטן פחות מי"ג שנים ויום אחד, למנין שלושה עולים בימי שני וחמישי, ומכל מקום אם עלה, הציבור יצא ידי חובה וכשיש צורך להעלותו כגון נער המניח תפילין ימים מספר לפני מלאות לו י"ג שנים ויום אחד אפשר לסמוך על הפוסקים ולהעלותו לכתחילה לספר תורה ועולה למנין שלושה וכ"ש שהולך עם הוריו ואורחיו (צלם) וכדומה במעמד חגיגי שמוותר להעלותו.

**רפואה אלטרנטיבית
 עקרונות החזנה על פי הרמב"ם**

- להלן רשימת ההמלצות העיקריות של הרמב"ם לשמירה על בריאות נאותה:**
- אדם לדעתו צריך לאכול רק כאשר הוא רעב.
  - יש להימנע מארוחה גדולה. הוא טען ש"רבים ההרוגים מבטן מלאה ממתי רעב".
  - יש להימנע מאכילה בחטף ובפזיזות.
  - יש להימנע מאוכל המזיק לגוף.
  - אדם בריא וחזק צריך להסתפק בשתי ארוחות ליום.
  - בשר יש לאכול רק בשבת ובימי חג. עדיף דגים ועוף, ובכל מקרה יש להימנע מבשר בקר וצאן (בתקופתו עדיין לא הוזרקו הורמונים ותרופות לעוף, וגם לא זוהמו מי הימים).
  - צום מדי פעם טוב לבריאות.
  - חשוב לאכול במצב של מנוחה ורוגע. שלווה נפשית מבטיחה עיכול יעיל.
  - בימים חמים מוטב להמעיט באכילה, מכיוון שכלי העיכול נחלשים בחום.

חומר זה הובא מספרו של הרב עוזי נסימי הי"ו
"מענה השלחן" שיראה אור בקרוב בעזרת ה' יתברך.

נכתב ע"י ר' עוזי נסימי הי"ו
 ניתן לשאול שאלות בהלכה בכלל "תפארת רחמים"
 או בטלפון 050-7529102 בין השעות 9:30 - 17:00

יונתן גולד היה אמן עם נשמה מיוחדת. אל תשאלו איך ולמה, אבל הקב"ה נטע בו כשרון אומנותי ששילב בצורה מדהימה, ויזואליה הרמונית ססגונית שבין פסוקי תהילים לבין ציורים מלאי הבעה מתוך הבריאה המופלאה של ריבון העולמים. כל המבטי בציוריו היחודיים של גולד, כאילו נוגע בהבזקים הבלתי נראים שבין "ויהי אור" כמאמר, לבין האור עצמו הפולח לאישוני עיניו, היוצא מתוך הצורות והצבעים.

הוא לא צייר הרבה גולד הצעיר, שכן כל ציור היה יונק ממנו המון כוחות ורגשות אציליים ששטפו את פנימיותו כזרמי נהר הוולגה בחורף סואן. הוא צייר מעט, אבל מדהים.

הפסוקים בציוריו, לא רק נכתבו ביד אמן, הם כמו דיברו לצופה את תוכנו העמוק, אותו תוכן עלום וסודי שדוד המלך המשורר, המאמין, הרגל הרביעית של המרכבה הבליע במילים, בתגים, ואפילו ברווחים והחללים שבין תיבה לתיבה ובין שורה לשורה. הוא ידע לנגן את מילות הקודש במכחולו, ואם הייתם מתעקשים יכולתם להאזין לשירת הלוויים הבוקעת משם.

יונתן גולד היה גם מרצה מאלף, שמעבר למוסר היהודי המתנגן שבקע ממנו, הוא היה בבחינת "דברים היוצאים מן הלב, נכנסים אל לב השומעים". עם תום ההרצאה הוא היה מגביה את פרוכת הקטיפה שמאחוריו, ולעיני מאזיניו, היו נפרשים קומץ ציוריו המדהימים שמעבר לויזואליה שלהם שידרו את קסם הבריאה מחד, ושירת דוד המלכותית מאידך. היה זה מהלך מהמם ומפתיע.

יונתן גולד היה אמן רגיש ואיש טוב לב, שידע להעניק מעצמו לאחרים, במידה נדירה. לאחר הרצאתו הרגישה הוא נהג לספר על ציוריו, אבל זו כבר היתה שיחה קולחת חברית, שהעניקה הרבה בטחון ואהבת השם לכל מי שהאזין לו.

את ציוריו המקוריים שמר מר גולד בכספת גדולה באחד הבנקים בניו-יורק. ערכם היה רב, והוא לא רצה חלילה להקלע לסיטואציה קשה מבחינתו, של שוד וגניבה. הנשמה שלו היתה אצורה בציורים הללו, והוא לא יכול היה שיקרעו ממנו – חלילה – את נשמתו. אשר על כן, הוא שיכפל בהדפסי משי מרהיבי עין, 200 עותקים מכל ציור שלו ומיספר אותם באופן מדויק.

באחת מהרצאותיו בדרום הארץ בחודש אלול לפני כ- 20 שנה, הוא הבחין בגברת אחת, קשישה עטויית כיסוי ראש שבחנה לאחר ההרצאה את ציוריו אחד לאחד, בעין בוחנת. היא נראתה נרגשת, ופיה מילמל תפילה, או פסוקי תהילים.

"אני רוצה לקנות את הציור הזה" אמרה הקשישה לגולד, והצביעה על הציור אשר בתוכו נשזר הפסוק מתהילים "פותח את ידיך... ומשביע לכל..." הציור והפסוק האירו לעיני המתבונן את מצוות הצדקה באור אלוקי. הנתינה, העין הטובה והלב הנדיב פעמו מן המילים והצבעים. הצדקה קיבלה ביטוי

עליו וערכי, היישר מעולם האצילות.

יונתן גולד אמר לה: "גברתי את זוכה לקנות את הציור האחרון בסידרת "הצדקה", שיהיה לך לברכה והצלחה.

הקשישה נטלה את הציור והתבוננה בו שנית. היא הוציאה מכיסה פנקס המחאות ורשמה. אחר כך היא התיישבה על כורסא סמוכה, והביטה שוב בציור. לפתע הוסט ראשה ימינה ושמאלה, לפתע חירחרה וחיוורון עטה פניה עד שכולם הבחינו שהיא איבדה את הכרתה.

גבי מורן, אחות במקצועה שהבחינה בכך, סטרה קלות בלחייה של הקשישה, אחזה בלשונה שלא תכנס לגרונה, הקשימה אותה ארוכות... כשמסביב כולם קוראים תהילים בהתרגשות "מאין יבוא עזרי, עזרי מעם ה'".

לאמבולנס שהגיע תוך דקות ספורות לא היתה עבודה....

גבי בלומה מאיר התאוששה וחזרה אט אט להכרה. האח בדק את לחץ הדם, את פעימות הלב, הכל היה תקין. אחרי רבע שעה בלומה חזרה לעצמה.

יונתן גולד היה נסער. "גברתי מה קרה? נראה לי שהציור השפיע..."

"כן" השיבה "הציור שלך השפיע עלי קשות... הבט כאן במספר הסידורי המופיע כאן בציור שלך מצד שמאל. A199.

"נו, מה בכך?" שאל גולד "זה המספר הסידורי של העותק הזה".

"הבט כאן בזרועי" ביקשה גבי מאיר, "כאן מופיע גם המספר A199, אני ניצולת שואה כפי שאתה מבין... אני פשוט הזדעזעתי מן העובדה שהמספר על זרועי תואם את המספר שעל הציור שקניתי שהוא, לפי דבריך, האחרון בסידרת הצדקה".

"ומדוע קנית דווקא ציור זה" שאל גולד. "כי נושא הצדקה קרוב לליבי. לפני השואה ניהלתי גמ"ח גדול שסייע ליתומים וליתומות להקים בית בישראל. גם במהלך השואה עשיתי מאמצים רבים לעשות צדקה, עד כמה שיכולתי בתוך השכול הדמיע והיסורין.

ברוך השם ניצלתי, הגעתי ארצה, ויחד עם בעלי המנוח חזרנו לעזור לכל דיכפין ודיצריך...

גולד הביט במספר שעל זרועה, הביט במספר הסידורי של הציור ואמר... "לא יאומן צדקה בגימטריה... 199".

יד ההשגחה העליונה ליטפה את תלתליו של גולד הצעיר, כמו אומרת לו "אתה מבין כישרון צעיר שלי, צדקה תציל ממוות זה לא רק ציור, או פסוק, או מספר של אסירה במחנה ההשמדה, אלא זו הנהגה אלוקית פשוטה. והנה חביבי קיבלתם רמז אתה והגב' הצדקנית בלומה גולד". (קובי לוי)

אם יש ברשותכם סיפור מרגש בעל משמעות
הטומן בתוכו דברי מוסר, הנהגות או חוכמת חיים,
אנא העבירו למערכת העלון. טל': 054-9151601
או בדואר אלקטרוני: avi.musai@siemens.com